

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Jn octaua Pasce.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

amicicia dicit Joh. xiiij. Si q̄s diligit me sermone meū seruabit. Et pater meus diliget eū. et ad eum ueniet. et mansione apud eum faciem. Secūdo de ofonis instātia dicitur Lu. vlti. Coegerūt cum dicētes. mane nobiscū dñe. Tertio de mētis opulētia dicit Lu. xix. In domo tua oportet me manere. Quarto de pacis p̄fidētia dicit Joh. r. Querebant iesum ap̄phendere iudei. et inuit de finibz eorū. et abiit trans iordanem in locū ubi Johānes erat baptizans p̄r. et mansit ibi. Ecce x̄ps fugiēs p̄secutiones manet in loco pacis. Ps. In pace factus est locus eius. Fido. Qui pacē amplectitur. x̄po in se māsioem parat. Pro qua māsio ne ut maneat nobiscū hic p̄ gratiā. et i futuro nos cū eo p̄ducatur ad gloriā. ip̄m glorificantes implorem. Quod nobis prestare dignetur pater et fili⁹ et s. s. Amē.

In octaua Pasce. I. Sermo LXI.

Quod dicitur in medio discipulorum et ait. Pax vobis Joh. xx. Sicut dicit beatus Augustinus. Duo quidem nobis in genere humano nota erant. unum autem in cognitu. nasci quippe et mori omnes sciebamus. sed resurgere et in eternum viuere nesciebamus. ut ergo ostenderet nobis x̄ps quod non ueram suscepit duo que noueram. Hec Augustinus. Ex quibus uerbis patet quod x̄ps in nasci et mori uoluit sicut ceteri homines. et tandem resurgere a mortuis. ut resurrectione sua doceret se esse supra homines. ac per hunc spem daret hominibus resurrectionis future. Unde dicit Augustinus. lib. de symbolo tractatu primo in fine. Credimus resurrectionem carnis que precessit in x̄po ut hoc speret corpus quod precessit in capite. Hec ille. Sed quia hec difficilia sunt ad credendum. Ideo x̄ps multiplici argumento suam resurrectionem probauit. docens non esse impossibile hominibus quod in ipso fuit iam inchoatum. propter quod sic dicit Augustinus. in sermone de resurrectione domini. Christus uoluit resurgere eo tempore quod cetera reuiuiscunt ut ostenderet per hunc homini esse possibile quod quicquid rediret ad uitam. et quod terrenascencia uideret redire ad uergetationem. Nam secundum ipsum. Sicut post hiemalis frigoris frigida sepulchra. quod dāmodo pululare elementa omnia festinant. ut resurgente domino et ipsa resurgere uideant. Nam ex resurrectione domini aer salubrior. sol candidior. terra

fit fecundior. erunt surculus uirescit in frutice. herba crescit in segete. uinea letat in palmitibus. Sicut ergo florescit christi caro omnia floribus uelut. necesse est ut aliqui homines credat se resurrecturi. Hec ille. Ad hunc igitur probandum efficacius dominus uolens resurrectionis sue ueritate probare apparuisse legitur apostolus ipso die resurrectionis. et post hunc die octauo eiusdem ueritate resurrectionis sue probare nos ostendit resurrectione nostra accertior. arret. Quia quidem ueritate resurrectionis sue christus probare uobis. Principaliter tria fecit Iesus post resurrectionem in discipulos. Primo quod stetit. secundo quia in medio. tertio quia dixit pax uobis. In quibus uerbis christus post resurrectionis suam solat suos fideles tripliciter. Primo quidem solat eos tanquam foris et potens ad auxiliandum. cum dicit. Stetit iesus. quod expectat. Secundo solatur eos tanquam uerum mediator ad reconciliandum quia in medio. Tertio consolatur eos tanquam querator ad pacificandum quia dicit pax uobis. et ita ostendit se esse auxilium. reconciliatorem et pacificatorem.

Diripamo quod x̄ps consolatur suos fideles post resurrectionem tanquam foris et potens ad auxiliandum in hoc quod stetit. Stetit autem x̄ps post resurrectionem suam triplici de causa. Primo ad uocandum ut ad patriam ueniam. Omnia enim eius uita. omnis doctrina ad hunc fuit ordinata. ut factis et hinc nos uocaret ad patriam. Et ideo quod ad patriam uenire renuit omne illud infringit et destruit. propter quod x̄ps uenit. Quia autem x̄ps ad hunc stetit dicit Joh. xii. In die in quo magne festiuitatis scilicet scenop begit. quod dies significabat statum beatitudinis sue. Lyrā. stabat iesus et clamabat dicens. Si quis sitit ueniat ad me et bibat. Licit autem quod non uocabat tunc ad bibendum aquam materiale quam non habebat in copia cum ea solus perierit a samaritana Joh. iiii. Et ideo intelligitur illud hunc de aqua ueniam. ad quam x̄ps uocabat peccatores. Si enim x̄pm uocantes peccatores multitudine secuti sunt quoniam tunc adhuc nec erat miracula uiderat nec ueniam exhibita considerabat quoniam tunc et nos rei sumus. quod ut dicit Gregorius in omelia super Mattheum. et miracula audimus et ueniam cognoscimus. nec tunc ad x̄pm uenimus. Secundo dicit dominus non post resurrectionis suam. quod si parat ad auxiliandum et confortandum ne in tribulationibus deficiamus. Quis enim in hoc pericula iter tot

In octaua pasce

mala et tot aduersarioꝝ discrimina se po-
nere possit aut auerere. nisi sibi deo ad-
seruet vacillante animuꝝ confortaret. Quoꝝ g̃ be-
atus stephanꝝ in aduersarios stare sicut
inter apes nisi xpm̃ stante et confortante vide-
ret. **Uñ ipse dixit Actu. viij. Ecce video ce-
los apertos et iesum stante a dextris sedens dei
stante dicit notante. i. confortante me i tri-
bulationibus. Tertio stetit dñs post resur-
rectione sua ad auxilianduz vt aduersari-
os vincam. Quis eni tanto hosti tā forti-
tam sagacitā nocere cupienti resistere pos-
set nisi dñs benignꝝ adiuuaret. Intra illud
**Ps. Nisi qꝝ dñs adiunisset me. paulomi-
nus habitasset i inferno aia mea. Ad qd si
gnificandū dicit Iosue. x. In agro. i. certami-
nis campo leuabat oculos suos ad viruz q̃
se stante euaginatū tenente gladiū. Qui di-
xit. Hostes es an aduersarioꝝ. Et ait ille.
Princeps sum exercitꝝ dñi. Quis g̃ timor
esse potest ab hostibꝝ vbi talis et tancū ead succur-
rendū paratꝝ dñs Intra illud Ro. viij. Si
de nobiscum q̃s p̃tra nos. Et iterū in Ps.
Si exurgat aduersus me plū in hego spe-
rabo. Et iterū. Nō timebo milia ppli circū-
dantꝝ me. scz si tu es mecum.****

¶ Dixi secūdo qꝝ xps̃ solat ele-
ctos suos tanqꝝ
mediator paratꝝ ad reconciliandū cum dñ.
stetit in medio. Circa qd sciendū qꝝ xps̃ in
cora vira sua sp̃ tenuit mediū. Nā in medio
noctis natꝝ est. in medio aialū positꝝ. i me-
dio doctorꝝ sedit. in medio p̃loꝝ stetit. in-
tra illud. **Medius aut vrm̃ stetit que vos
nescitis. In medio latronuz crucifigꝝ. In
media nocte resurrexit. In medio discipu-
loꝝ post resurrectione stetit. vt patz h. Ad
significandū qꝝ nos qui resurgere a morte
culpe volumꝝ p̃ gr̃am. debemꝝ sp̃ in omibꝝ
opibꝝ nr̃is virtuosus mediū tenere. Nam nec
aliter bñi adepti sunt gliaz. nisi qꝝ mediuz
tenuere beati. Aliter ei opa nr̃a nō eēt vir-
tuosa. **Uñ p̃ h. i. Ethic. determinat qꝝ om̃is
virtus ē i medio. qd p̃ pmo in virtutibꝝ cardī-
nalibꝝ. Nā prudētia circūstant duo extre-
ma. Unū p̃ modū excessus. i. nimia curiosi-
tas. Aliud p̃ modū defectꝝ. i. fatuitas. pru-
dentia s̃o tenet mediū. nō declinās ad ex-
tremū curiositatis nec fatuitatꝝ. **Itē iusti-
ciam circūstant duo extrema. Unū p̃ mo-
dum excessus. i. nimia seueritas. Aliud per
modū defectꝝ. i. nimia lenitas. Iusticia s̃o******

et mediū nō declinās ad seueritatē. i. lenita-
tē. **Itē temperantiaz circūstāt duo. Unū p̃
modū excessus. i. gulositas. Aliud p̃ modū
defectꝝ. i. extenuitas. Temperantia s̃o non
declināt ad aliqd. Itē fortitudinē circūstāt
duo. Unū p̃ modū excessus. i. crudelitas.
Aliud p̃ modū defectꝝ. i. pusillanimitas. s̃z
fortitudo tenet mediū. **Doc idē ptz in vir-
tutibꝝ theologiac. Nā fide circūstāt duo ex-
trema. Unū p̃ modū excessus. i. leuitas fa-
cilitate oibꝝ credēs q̃ audit. Aliud p̃ modū
defectꝝ. i. tarditas difficulter credēs. Fi-
des g̃ tenet mediū qꝝ credit credēda. et nō
credit nō credēda. **Silr̃ spem circūstāt
duo. Unū p̃ modū excessus. i. p̃sumptio.
Aliud p̃ modū defectꝝ. i. desperatio. s̃z spes
tenet mediū. qꝝ sperat sperāda. et nō sperat
nō sperāda. Caritas autē nō hz mediū. qꝝ
nō tenet modū. eo qꝝ in diligēdo deū nō est
modus fm̃ Be. Hō eni q̃s tantū dilige-
re potest deū qm̃ adhuc plus possit aut debe-
ret diligere. **Uñ fm̃ ipm̃. Modus dilige-
di deū est modꝝ sine mō. Ad significandū
igit qꝝ nos debemꝝ in oibꝝ nr̃is actibꝝ sua-
re mediū virtutis. xps̃ hodie in medio stetit
**Uñ Be. dicit. Tene mediū si nō vis pdere
modū. Et stetit aut xps̃ in medio p̃
p̃ter tria. Primo vt q̃si sol in medio celi il-
luminaret. Secūdo vt q̃si bitumē distūcta cō-
binaret. Tertio vt q̃si cor oia mēbra debi-
lia viuificaret. De p̃mo ptz. nā sol est i me-
dio planetaz sub se hñs tres planetas vi-
delicet venerē. mercuriūz lunā. sup̃ se. mar-
tem. iouēz saturnū. Isti aut planetæ nec de-
se lucēt nec in p̃ntia sol apparēt. ad significā-
dū qꝝ sine xpo q̃libet in se deficit. **Ioh̃. iij.
Sine me nihil potestis facere. Et ois bo-
nitas bonitati xpi cōparata. nulla esse appa-
ret. Intra illud p̃be. **Isa. lxxij. Om̃s iusti-
cie nr̃e q̃si pannꝝ mēstruāt. q̃ est res vilissi-
ma. De secūdo ptz qꝝ xps̃ stetit i medio. vt q̃si
bitumē distūcta cōbinaret. Cōbinauit au-
tē xps̃ diuersa. P̃rio hoīem cū deo. **Uñ. i.
Abi iij. Mediator dei et hoīem hō xps̃ iesꝝ.
q̃ iō mediator dicit qꝝ reconciliat hoīem deo
Deut. v. Ego seq̃sterz mediuz sui inter de-
um et vos. **Uñ dicit. **Horra sup̃ locū pdictū
ad Thimo. **Ante aduentū xpi non erat q̃
vtrūqꝝ. i. deū et hoīem possit arguere. et po-
nere manū in ambobꝝ. **Job. it. Deꝝ eni pu-
rus mediator esse nō potuit. qꝝ immortalꝝ
et iustꝝ erat vnde in nullo cū hoīe cōueniret.************************

bat. nec hō purus. qz peccare potens erat. nec angelus bonus. qz impassibilis. nec angelus malus. qz iusticie infuscipibilis. **S**z hō xps h potuit qz iust? erat cū dō. z mortalis fact? est cū hoie. **F**act? est g mediator fm horā ibide nō vt de? solum sed vt de? z hō simul q mediator est mediatioe sublimi. qz cōicat naturā extremoz. **N**ec horā. **S**cdo cōbinauit hoie cū creatur. qz creature vt angeli q p? homini aduersabant in veteri testamēto facietes vindictā in pctōribz. nūc gaudēt de pnia pctōrū. vt dicit **L**u. x. Et q prius pmittebat se adorari **Gen. xxiij.** nūc phibēt. vt p? **A**poca. v. **V**idete ne feceris. deuū adora. **T**ertio cōbinauit hoie hoi. qz iudeos cū gentibz i vnaz fide cōiunxit. **U**n ex duobz parientibz fecit vnū edificū. ppter qd z lapis angularis vocat. **P**s. **L**apidē quē repbauit edificantes. h est fact? in caput anguli. **T**ertio xps stetit i medio ad viuificadū mortuos. sicut cor i medio corpis. vñ ipē dicit **J**oh. xiiij. **E**go sum via vitas z vita. **E**t **J**oh. x. **E**go veni vt vitā habeat. z habundant? habeat. **D**uplicē vitā xps influit mebris suis. s. vitā tam grē z glē. **E**t qz h nō est aliqñ factū pfectius q post xpi resurrectionē. iō ad ondēdum noue vite acquisitionē xps stetit in medio vt illuminator p exemplaris vite z doctrine splendorē. z vt cōbinator z copulator p caritatē z dilectiois punctionē. z vt recōiliator z mediator p offensa pnis p sufficientē expiationē. ppter qd de eo merito dicit. qd stetit in medio.

Dixi tertio qz xps solat fideles suos tāqz qeratoz mirissim? ad qerandū z pacificadūz. cū dicit. **P**ax vob. **P**ro q sciendū q fm **A**ug. i li. de ciuita. dei. **T**ale ē bonū pacis vt in rebz creatis nihil gratios? soleat audiri. nihil delectabil? pcupisci z nihil vtil? possideri. **E**t iō xps intantū bonū pacis sepius cōmendauit vicz nascēdo moriēdo z resurgēdo. **N**ā sic dicit **A**ssio. li. i. eplaz. **E**p̄la. x. **A**d laudē regnant? p̄inet si ab omibz pax amet. **Q**uid ei meli? p̄ncipez p̄dicet qz qeratus pls. cōcoris senat? tota respública. mox honestate vestita. **D**ec ille. **Q**uia igit xps fuit verus rex regū z dñs dñantiū. vt dicit **A**poc. xij. **I**ō pacē amare docuit verbo pariter z exēplo i vita z morte post mortē. **I**n vita qdē. nā eo nato angeli cantabant.

In terra pax hoibz zc. **L**u. ij. **N**āc etiā discipulis p̄dicandā cōmisit. vt p? **L**u. **I**n quācūqz domū intraueris. p̄mū dicit. **P**ax huic domui. **S**cdo eā cōmendauit i morte ex eo q capi et flagellari. crucifigi et occidī voluit. vt nos ad pacē diuināz reduceret. **J**uxta illud **E**p̄he. ij. **V**os q eratis longe facti estis. ppe i sanguie xpi. **E**t seq̄tur. **I**pe enī est pax nra q fecit vtrazq vnūz. **I**ō xps dicit deus pacis. **I** **T**he. v. **P**ro qz est pacis auctor **E**p̄h. ij. **I**pe ē pax nra. **S**cdo qz ē pacis amator. **P**s. **I**n pace fact? est. **I**re. **L**ūbis q oderunt pacē zc **T**ertio qz pacis allator. **P**s. **D**ies i dieb? ei? iusticia z habundantia pacis. **Q**uarto qz pacis predicator. **E**p̄h. ij. **V**enies euāgelizauit nobis pacē. **Q**uinto qz pacis emptor **I**sa. liij. **D**isciplina pacis nre sup eū. **S**exto qz pacis dator. **J**oh. xiiij. **P**ax relinq vob. **S**eptimo qz pacis p̄miator **M**ath. v. **B**ni pacifici. **T**ertio pacē cōmendauit post mortē vt h. **M**ay resurgens a mortuis. pluries legit pacem aplis dedisse. sic p? in euāgelio bodierno. **E**t q infero q inimic? est pacis qea q ad pacem sunt iter boies destruit. z p̄nis inimicus xpi. **I**stud p? ex eo qz destruit omē illud fundamentū p qd xps in mūdū uenit. in mūdo uixit. z de mūdo exiit. z post mortē in celo regnat. z qz in oibz z p omnia in pace factus ē loc? eius. **(P)** **S**ed ne qd decipiat in noie pacis equoco. iō aduertendū qz triplex ē pax. s. maloz. iustoz. z brōz. **P**ria deestabilis. scda cōmendabil. tertia desiderabil. **P**rima igit pax ē maloz deestabilis. z p̄nis fugiēda. de q dicit **p**ha. **Z**elanti sup iniqz. pacē pctōz uidēs. **E**t p̄stitit i habundantia diuitiaz. deliciaz z honorū sine molestia qrumcūqz tribulationūz aut impedimētōz. **J**uxta illud **P**s. **P**romptuaria eoz plena. cructaria ex h in illud. **B**ones eoz fetose. habundātes in gressibz suis. **F**ilie eoz cōposite circōz nate vt siliū do tēpli. **N**ō est ruina macerie neqz trāsitus. neqz clamor in plateis eoz. **D**ec autē licz vt deant hoie pacificare tñ in rei vitate turbant. **E**t g hec pax maloz tripl? mala. licz apparet eis bona z delectabilis eoz opiniō. **E**t pmo ē mala in h. qz licz iocunda apparet. tñ ē amaritudine plena. **A**pparet secura. tñ est rep̄tini interi? **A**pparet ip̄ns libera z tñ vindicta plena. **A**pparet pmo iocunda z tñ est amara. **N**ā quō est sa iocunda

In octaua pasce

ditas in diuitiis ubi timeat continuari bellū.
Pro eis bellat p̄cia arguens de male acq̄si-
tis. **Apprimis** p̄cim⁹ alienare et spoliare cu-
piens. **Laro** rebellar habūdātia et eis ha-
bens **Diabolus** insidiat diuersis p̄cis il-
laqueans. **Et sup oia** quō ille p̄ce; h̄z cui
sola memoria mortis amara est **Ecc̄i. xli.** **O**
mota q̄ amara ē m̄oria tua homi pacem
h̄nt in delictis suis. **dicit glo.** Qui mūdi p̄-
speritatem et diuitias diligit amara est illi
mors corporalis q̄ talis future vite gaudia
parripedit. **Sec̄do** hec par ē mala. q̄ licet
apparet secura. est t̄m̄ repentini interitus. **3.**
Ab̄ek. y. Cū dixerint par et securitas tunc
repentīn⁹ eis supueniet interitus. **Tertio**
hec par ē mala. q̄ p̄mittit impunitatē et li-
beratē. et t̄m̄ ē vindicta plena. sic et latrones
sp̄ furant et t̄m̄ eis impunitatē p̄mittūt. **Si**
miles sunt muri q̄ currit ad casum vsq̄
mansipula capiat. **Et vulpi q̄ gallinas in-**
uadit donec laq̄o suspendat. et lupo q̄ oues
inuat donec pedica capiat. **Et talibz cō-**
munit d̄ns **Deut. xxxi.** He dicas in corde
tuo. par ē mihi et ambulabo in p̄nitente cor-
dis mei. **et seq̄t.** Veniet sup eū oia maledi-
ca. et consumet eū in p̄ditōe. **Sec̄da** par ē in-
stoz cōmēdabilis. et p̄ oīs diligēda. **Et illa**
est triplex. s̄ interior q̄ est cordis. exterior q̄
est t̄pis. et supior q̄ d̄r diuinitas. **Prima** est
hois cū seip̄o. **Sec̄da** hois cū p̄rio. **Tertia**
hois cū deo. **De p̄ma** p̄z. nā q̄ null⁹ est er-
ror in intellectu. null⁹ amor nor⁹ i affectu
nulla mala op̄atio i effectu. tūc h̄e par est i
corde b̄uano. **Cū** p̄bil. iij. d̄c̄ apls. **Par**
dei q̄ eruperat oēm sensū custodiat corda
vr̄a. **Bozra** exponit. i. volūtatē vr̄as i ca-
ritate. s̄. a mala affectōe. **Prover. iij.** Ni cu-
stodia serua cor tuū. **Et intelligentias ve-**
stras. **Bozra. i.** ab oī errore. **De sc̄da** pace
sc̄z exteriori q̄ est par t̄pis d̄r. **Ro. xii.** Si fi-
eri p̄r q̄d et vobis ē p̄ce; cū oibz hoibz ha-
bentes. **Ista** aut par nō ē aliud nisi cōcor-
dantiū in bono aioz tranquillitas. **vt dicit**
Lact̄o. sup psalteriū. **Et q̄ p̄z q̄ hoies cō-**
cordees in malo nō p̄nt veracit̄ dici pacifi-
ci. **licet** fingant pacē h̄re inter se. **Cū** **Tul-**
lius in li. de officiis vocat eā port⁹ cōspira-
tionē q̄ pacē vel amicitia. sicut p̄z de pila-
to et berode. q̄ in morte xp̄i facti sunt amici
Et ista par maloz ē multū piculosa iustis.
Quia dicit **Gre.** in pasto. **Sicut** multū no-
cessi vnitas desit bonis. **ira** valde ē noxiū

si vnitas assit mal. q̄ si p̄uersoz neq̄cia in
pace iungit. p̄fecto eoz malis acrobz robur
auget. **Et** iō dicit **Isido.** de summo bono.
Quia valde oprādū est vt mali sint discor-
des ad h̄ vt opa bonoz nō impediāt. **Est**
q̄ par bona exterior iustozū. q̄m hō. primo
suo p̄cordat i bono. **zoia** turbātia animoz
p̄mi sui vitat et fugit. oia s̄o sibi ad salutē
p̄futura p̄uidet. **ita** q̄d vni placet alteri ac-
ceptū est. **Sed** valde mirabile est q̄d dicit
Piero. sup ps. lxxij. tractans illud **Qm̄**
cogitauerūt vnanimē simul aduersum te.
Infelic p̄ls dei nō p̄r in bono tantaz b̄re
p̄cordia q̄ntā mali h̄nt in malo. **Cū** aures
turbat par ista. p̄rimoz adinuicem ondit
Gre. in q̄dā omel. **Q̄** maxie h̄ sit. p̄ rebo tē/
poralibz. **vt dicit** **Seneca** in li. de moribz.
Quietiss inā vitā agerēt hoies in tra si hec
duo s̄ba tollerent. s̄. meū et tuū. **3.** **Et**
solent reddi. vij. cause p̄pter q̄s par nō ē inf
hoies. **Sicut** ponit **Archi.** xxij. q̄. j. noli. et
Johes andree in ca. de aplice. de snia et re
iudicata li. vij. **Prima** q̄ nō puniunt male-
factores **Iuxta** illud **Ecc̄s. vij.** **Quia** non
p̄fertur cito cōtra malos snia. **absc̄z** timo-
re vllō filij hoim p̄petrāt mala. **Sec̄da** ba-
bundantia t̄paliū **Deū. xij.** **Facta** est rixa
inter pastores **Abraam** et **loth.** **Tertia** q̄
nō occupant pugna p̄tra demones **Eph.**
y. **Non** est nobis colluctatio aduersus tē.
Cū videm⁹ q̄ carētes bellis extraneoz
cōiter inter se bellāt. **Quarta** q̄ nō p̄sidera-
mus q̄ diuitiis corp⁹ et aiam p̄dim⁹ **Die-**
re. xvi. **Fortis** inpegit in fortē. et ambo pa-
rit̄ corruerūt. **Ista** q̄ nō p̄sideram⁹ dubi-
um enētū belli. **ij.** **Reg. xi.** **Clar⁹** est euētus
belli. et nūc h̄c nūc illum occidit gladius.
Sexta q̄ nō suam⁹ p̄cepta dei nec deci-
mas soluinus **Isa. xlvij.** **Et** **Baruth. iij.**
Unā attēdisses ad mādara mea. **facta** fu-
isset sic flumen par tua. **xvi. q̄. j.** **Reuertimī**
Cū q̄d nō accipit xp̄us tollit fiscus. **xvi. q̄.**
vij. **maiores.** **De** **tertia** pace. s̄. supiori q̄ est
deit̄at. **Dicit** leo papa in q̄daz f̄mōe. **Tūc**
est s̄a par hoibz et vera libertas q̄m et caro
anio iudice regit. et anim⁹ deo p̄side guber-
nat. **Hec** est s̄a par. a dei volūtatē nō diui-
di. et in his q̄ solius dei sunt delectari. **Qm̄**
enī sensualitas nulla parte resistit volūta-
ti. et volūtas nulla parte p̄radicit rationi.
tūc est serenitas mētis. et tūc est regnū dei.
Tertia par est beatoz q̄ est multū deside-

nō 4

3 h̄ntoz
A 2

rabilis. et est illa q̄ electi dei fruunt deo i ce
lo quietati et pacificati in appetitu suo. nihil
ultra desiderare volentes s̄m Boeciū de cō
solatione. Sunt enī tria in aīa n̄ra p̄ncipa
lia naturalia. Primū est cognitiū. et intel
lectus n̄r q̄ vniuersa cognoscim. Secun
dū amariū. et est n̄r affectus q̄ amāda diligi
mus. Tertū est n̄r effectus q̄ opationi insi
stim. Hec autē oīa in celo q̄erant et pacifi
cant. Nā intellectu n̄r q̄escit in cōreplatiōe
p̄spicacissime veritat. q̄escit affectus in dul
ci p̄gustatione suauissime bonitat. Tertio
quiescat effectus in p̄tinuatiōe trāquillitat.
Ibi enī est sūma prudētia. sūma scīa totuz
intellectū implet. ita q̄ nihil remaneat in
eovacuū. Et satiat intellectu ad plenū. Ba
ruth. iij. Disce vbi sit prudētia. vbi sit v̄tus.
vbi sit intellectus. vt scias simul vbi sit lumē
oculor et par. Vbi sunt q̄ multa scire cu
piunt. et h̄ scire negligūt. q̄ scito oīa scirent.
Dicit t̄m Bre. Quid ē q̄d nō videat q̄ vidē
tem oīa vident. Ibi etiā est sūmū gaudiū.
Ideo affectus sūme et ad plenum quiescit.
Ista. vlti. Ego declinabo sup eā. s. sup aīa
flumen pacis. Nō dicit guttā s̄ flumen p̄
pter copīa et habundantiā gaudiōz. Ibi cri
am erit b̄ritudo etna et intermiabil. Et iō
effectus seu opatio n̄ra sūme q̄erabit. q̄ si
ne sine. Iuxta illud Iste. xxxij. Sedebit
p̄ls me in pulchritudine pacis. in taberna
culis fiducia. et in requie opulēta. Istam q̄
pacē frēs desiderem fugiētes pacez seculi
yanā et trāsitorīa et inq̄rentes eternā q̄tin
de pace gr̄e p̄ueniam ad pacē glorie etne.
Ad quā nos p̄ducatur p̄r et fili. et. s. Amē.

In octaua Pasce. II. Sermo. LXII.

Berari qui non ui
derunt et crediderunt. Job. xx.
Sicut dicit Aug. in li. de yer
bis dñi. Nulle maiores diuitie. nulli hono
res. nulla b̄ mundi maior ē suba q̄ ē fides
cartholica q̄ p̄cōdes hoīes saluat. cecos il
luminat et firmos curat. fideles iustificat.
penitētes reparat. iustos augmētat. et i ete
na beatitudine cū sanctis angelis collocat.
Nec ille. Et q̄b̄ p̄r q̄ hoīes maxie debēt
esse solitati ad h̄ndam fidē et de oībo p̄nēti
bus ad fidē. eo q̄ s̄m graduz fidei caritate
informate recepturi sūt p̄mia in celo. Iux
ta illud Aug. in li. de oībo. Ille apud deū
plus b̄z loci q̄ plus attulit nō argēti sed fi

dei. Hinc saluator ait. In domo p̄ris mei
māsiones multe sunt. Job. xiiij. Nō v̄ng
nō est nisi p̄pter diuersitatē meritorū et fi
dei radice p̄cedentiū. in q̄ quidā certius et
deuotius se p̄me p̄ritati subiiciūt q̄ alij. Quā
s̄m hoc etiā fides ē maior in vno q̄ in alio
vt dicit Tho. ij. q. ij. ar. vij. Cū igitur et fi
de sicut ex radice oīa n̄ra merita p̄cedant.
ita vt q̄cqd meriti q̄cqd beatitudis aīa no
stra susceptura ē ex fidei fundamēto proce
dat. vt dicit Aug. sup Job. recte saluator
cōmendans suos fideles dicit. Beati qui
nō viderūt et crediderunt. q̄ si di. Si beati
sūt illi q̄ viderūt et crediderūt. q̄ntomagis illi q̄
nō viderūt et crediderūt. Quā Aug. sup Jo
bannē dicit. Fides ē credere q̄d nō vides
Sed forte dices. Ergo fides sc̄i Tho
me fuit diminuta et impleta. q̄ v̄sa credi
dit. Credidit enī x̄pm resurrexisse t̄cip̄
mo q̄n eius vulnera vidit et palpauit. Rū
deo certe nō. imo fuit p̄fecta fides. q̄ aliud
vidit aliud credidit. Vidit enī hoīem et cre
didit deū. vt dicit sc̄us Tho. ij. q. i. arti.
iij. in solutiōe p̄mi articuli. Quā ē fides
n̄ra cū apl̄s. q̄ lz videt h̄ūanitatē et c̄r̄. n̄
iteri crediderūt deitatē. sicut et nos q̄ nihil
hoīz vidētes v̄rūq̄ credim. et iō eadē est
beatitudo n̄ra cū illis. Sicut q̄ beati q̄ v̄
derunt et crediderūt. ita beati q̄ nō viderūt
et crediderūt. Circa v̄ba n̄ri et ematis tria
sunt p̄sideranda q̄ oībo xp̄ianis p̄sideratio
ne sunt digna. Primo de fidei excellentia.
Seco de fidei sufficiētia. Tertio de fidei
efficacia. q̄ tria q̄ p̄siderabunt reuera beati
erūt. q̄ nō viderunt et crediderunt. **¶**
Diripimo q̄ ad hoc vt boni
nes beati sint qui
nō viderunt et crediderūt requiritur vt co
gnoscant fidei excellentiā. Tanta sc̄dē
est excellētia fidei supra alias v̄rutes. vt cū
oīes v̄rutes xp̄ianis aut p̄cipiant aut p̄
suadeant. a nulla t̄m carū denoient p̄ter
a fide. Quā nec a spe dicunt sperales nec a
caritate caritatiui. nec a fortitudine fortes.
nec a t̄pantia t̄pērat. nec a prudētia pru
dentes. nec a iusticia iusti et sic de alijs. sed
a sola fide dicunt xp̄i fides. Et iō Aug. sup
Jobem appellat eā fundamētū oīm aliarū
virtutū. Nō declarat Tho. ij. q. ij. arti.
vij. q̄ p̄ se et simplr fides est p̄ma v̄tus inter
oīes v̄rutes theologicas. q̄ natural' co
gnitio nō p̄t attingere ad deū s̄m q̄d ē ob

In octava pasce

lectum beatitudinis putat in ipm spes
et caritas nisi p fide. q fides est pma virtus
inter virtutes theologicales. s. inter caritate
et spem. et multo magis inter virtutes politi/
cas seu morales ipa e prima. qz no pnt esse
vere virtutes nisi p supposita fide. vt dicit p
Aug. in li. 2tra Juliani. In aplis dicit
Heb. xi. Sine fide impossibile est placere
deo. Et iter. Omne qd no est ex fide pecca/
tu est. Rom. xiiij. Ex his pcludit aplos q fi/
des est suba sperandar rez argumētuz nō
apparētū Heb. xi. Dō Dionisi in li. de di/
uinitis noibz. c. vii. exponens dicit. Q fides
est manēs credentiū fundamētū collocās
eos in veritate et in ipis veritatē. Et hoc di/
cit aplos subam sperandar rerū. causam
subsistēdi in nobis res sperandas. s. bona
futura. Et h vel in futuro qz faciet subsiste
re in nob res sperādas in patria p apertaz
visionē. vel in pnti. qz iā facit nob eas subsi/
stere p spem et expectationē. In glo. sup il/
lud. Math. j. Abraaz genuit ysaac. i. fides
spem. Itē dī argumētū. i. pbatio siue de/
monstratio qdā rez nō apparētū. quia fi/
des ostēdit nobis inuisibilia. Et h vel fi/
des antiquoz patrū. qz enī ita crediderūt.
q ita est. vel fides nra est. qz enim fides ita
dicit. sed qz ita ē. Pec Borra. sup eplam
Heb. xi. c. Et his ptz excellētia huius virtutis
qz in hoc consistit fm Tho. ij. q. iij. ar. j. est
pma inchoatio rez sperandarū in nobis.
Per assensuz enī fidei habem⁹ actualit om
nes res sperādas. In h enī speram⁹ beati
ficari q videbim⁹ apra visionē veritatē cui
p fidem adberem⁹. Dec Tho. Et iō salua
tor beaificat illos q sibi p fidem adberēt
dicens. Beati q nō viderūt et crediderunt.
Et itē hic sciendū q inter fidē spem et cari
tatem e talis ordo q p fidē dirigif homo i
via. Et qz via ardua est spe omnipotēte in/
nititur. et p caritatē sūmi boni attrahitur.
In Aug. dicit Q fides nos deo supōit
et subijac. spes erigit. charitas vnit. Fide
agnoscimus nos sub deo esse. et debitores
nos esse seruiciū. Spes nos eleuat vt au/
deamus aggredi qd supra vires nras est.
Caritas autē facit nos esse cū deo. et tm de
primo.

Dixi secūdo q ad hoc vt ho
mies bñ sint re
quirūt vt cognoscant sue fidei sufficientiā.
Quia enī hñe se credūt fidē sufficientē et

debitam at p pfectā ad salutē. q tñ in reive
ritate eam nō hñt. Et iō necesse est cogno
scere sufficientiā fidei ad salutē requisitaz.
Circa qd est p consideranduz de tribz. Primo
de diuersitate fidei in diuersis boibz. Se
cundo de integritate fidei. Et tertio de p/
fectione et sufficientiā fidei. De pmo sciēduz
q circa fides sunt multe diuersitates. Est
enī in qbusdā fides viua. in qbusdā mor/
tua. in qbusdā fides ficta. in qbusdā nō fi/
cta. sed vera. in qbusdā fides magna. in q/
busdā fides modica. in qbusdā fides im/
plicita. in qbusdā autē explicita. Fides vi/
ua est fides q potens ē elicere debitas ope
rationes. De q Abacuc. dī. ij. Iust⁹ autē ex
fide viuit. et hec vocat fides p dilectionem
operās fm Borra ad Heb. xi. vii ibi ipse ex
ponit. Iustus ex fide viuit. vita grē in psen
ti et viuet in futuro vita glie. De fide mor/
tua dī Jaco. ij. Fides sine opibz mortua ē
Et hec dī fides informis. i. carēs forma. q
est caritas. sicut corp⁹ carēs aīa. q est eius
forma et vita. In glo. sup dicit Jaco dicit.
Fides sine opibz mortua ē. Quibz opibz
reuiuifcat fides. q prius erat mortua. et in/
formis fit formata et viues. Dec glo. Sed
di. vere dñe in h est mirabile q fides infor
mis fit formata. et sic de mortua iterz viua.
Quis autē nō miret q totiens de mortuo
um suscitēt qtiens perōris fidē p peccatuz
mortuā iteruz viuifcet. Et sic totiens erit
mortuoz suscitatio qtiens perōr absoluz
tio. cū tñ nunqz pōt esse viuū. Rñ. fm Tho.
ij. q. iij. art. iij. Q qñ de fide formata fit
informis. et ecōuerso. nō mutat ibi fides.
sed mutatur subiectum fidei quod est ani/
ma q quandoqz habz fidem sine caritate.
qñqz autē cū caritate. Nō est q mirādū q de
mortuo fiat viuū. hoc enī facit grā. q est vi
tante spūalis. q totiens qtiēs pōr abessez
adesse. qd nō fieret si eēt forma essentialis.
Fides ficta est eoz q ad temp⁹ credūt et in
tpe temptatiōis recedūt. Math. xiiij. et Lu
ce. viij. Fides nō ficta ē de q dī. j. Thimo.
j. Finis pcepti est caritas ex corde puro.
pscientia bona. et fide nō ficta. Uide qd di
cit caritatē pcedere a fide. Exponit Borra
dicēs. qz dilectio pcedit originalit et dispo
sitiue et potentia cognitua. imo minimus
actus caritatē ex fide pcedit q est in intelle
ctuali habitu. d modicitate fidei dī. Mat.
xiiij. Quodice fidei grē dubitasti. et Mat.
xiiij.

vi. q̄nto magis vos modice fidei. Dicit Ra-
banus. Modica fides est q̄ in deo de rpa/
libo spem nō habet. Et hec ē fides imperfe-
ctorū. vt dicit **Horra sup Ep̄lam. ij. Thef.**
ij. de qua dicit **Isa. liij.** Dñe q̄s credidit au-
ditui nro. Alia est fides magna. et hec ē pfe-
ctorū. de qua **Barth. xv.** dicitur est mulieri.
O mulier magna ē fides tua. Ad h̄ autē vt
magnā fidem q̄s habeat req̄runt ista q̄ctu-
or. Primo vt de deo magna sentiat. vt cen-
turio q̄ credidit curari vno p̄bo filiū suū.
Barth. viij. Cui dicitur est a dño. Nō inue-
ni tantā fidē in israel. Sec̄do vt bona trāsi-
toria inuitu eterne retributiōis p̄temnat
Heb. xi. Fide moyses grādīs effect⁹ est re-
linquēs egyptū. Dicit **Horra. i.** cōtempnit
egypti gl̄iam in q̄ oñdit q̄ p̄ fidē est cōtem-
ptus bonoz tpaliū. Dec **Horra. Tertio** vt
in aduersis de deo cōfidat. **Uñ. ij. Thef. f.**
dicit apls. In oibz gr̄as agere q̄ fides v̄ra
supercreuit. **Horra. sup habundātia cari-**
tatis. vel supercreuit. i. in tribulatiōibus
nō deficit. **Ero. i.** q̄nto magis opprimebant
egypti filios isrl. tanto magis crescebant.
Quarto vt cū hō petit a deo et statim nō ac-
cipit a p̄posito non desistat. sicut chanaanā
Barth. xv. cui dicitur est. Magna ē fides
tua. De fide implicita quā tenent oēs h̄re
dicit **Heb. xi.** Fides est suba sperādaz rerū.
qd̄ firat homo oīa credēda in genere cre-
dit. De fide explicita quā tenent soluz h̄re
plari dicit **De. iij.** Parati sp̄ ad satisfaciēdz
oīm poscenti vos rationē de fide spe et cari-
tate. Et sic p̄tz de fidei diuersitate. **B**
Sequit̄ de fidei integritate. Nā qd̄ p̄-
deslet h̄re fidē in parte et i parte nō. sic cre-
dere in p̄rem aut in filiū. vel in p̄rem et filiū
nō autē in sp̄m sc̄m et sic de alijs. Debet ḡ
esse de oibz articul̄ simul explicite v̄ impli-
cite. Und̄ dicit sc̄tus **Tho. ij. ij. q. v. arti. ij.**
Q sic p̄ctm̄ mortale cōtrariat̄ caritati. ita
discredere vñ articulū p̄trariat̄ fidei. **Uñ**
Jaco. ij. d. Qui peccat in vno fact⁹ est oīm
reus. Sicut ḡ caritas nō remanet in hoīe
post vñ p̄ctm̄ mortale. sic nec fides post q̄s
discredit vñ articulū fidei. Et bis infert
sc̄tus **Tho. q̄ heretic⁹ q̄ discredit vñ arti-**
culū fidei nō h̄z habituz fidei nec formare
nec informis. qd̄ m̄graliter ibidē deducit.
Si autē q̄rit in q̄ cōsistat hec integritas fi-
dei. R̄ideo fm̄ **Tho. q̄ nō solū consistit in**
bis q̄ sunt vt articuli fidei. s̄z etiāz in bis q̄

sunt vt p̄cepta eccl̄astica. Et sic fm̄ istū do-
ctore tūc fides ē integra q̄n hō inheret do-
ctrine eccl̄ie. q̄ p̄cedit ex firmitate p̄ma et scri-
pturis sacris. tanq̄ infallibili diuine regule
Si autē ea q̄ sunt fidei alio mō tenent q̄ p̄fi-
dem. nō d̄z h̄re fidem sed op̄inōnē. **Uñ** ex
bis p̄tz solutio ad illud dubiū q̄ q̄rit. An il-
le dicat hereticus q̄ ex bis q̄ eccl̄ia docet. q̄
vult tenet. et q̄ vult nō tenet. Dicendū ē em̄
breuter q̄ talis si h̄ p̄naciter tenet. est he-
retic⁹. eo q̄ tal nō inheret eccl̄ie vt infalli-
li regule s̄z p̄rie voluntati. et sic h̄z potius o-
pinionē q̄ fidē fm̄ p̄riā voluntatem. **Dec**
Tho. Attende q̄ audis vel leḡs dicta istius
doctoris dicēs. eccl̄ie p̄ oīa in bis q̄ fidei se
obedire debere. Sed forte dices. v̄z ē
in bis q̄ fidei sunt tm̄ nō in alijs. Ad quod
ego r̄ideo q̄ nō solū in bis. v̄z etiā i alijs
Nā sic dicit Aug. in li. de cura p̄ mortuis
agenda. q̄ si nulla ēēt auctoritas sacre scri-
pture q̄ doceret orare p̄ defunctos. tanta est
auctoritas eccl̄ie romane et c̄ p̄suetudo q̄
p̄ lege firmissima sine dubitatiōe ē tenēda.
Et h̄ aperit. Idē Aug. dicit in li. p̄ra sau-
stium. q̄ nō crederet enāgelio nisi eū aucto-
ritas eccl̄ie cōmoueret. Docet etiā ap̄tissime
scribens ad Hieronymū eplā. xviij. dicit.
Cōtra ap̄tissimū morez eccl̄ie nō sentiat.
Et Damascē. li. iij. suaz sn̄iaz dicit. Sem-
per p̄suetudo eccl̄ie suāda ē. S̄z Hiero-
nym⁹ p̄ra viligatiū in eplā dicit. Quid ne-
cesse ē in man⁹ sumere qd̄ eccl̄ia nō p̄cipit.
Itē Aug. in li. Samsonis. xj. di. eccl̄astica
rū. oñdit multa ex sola p̄suetudie eccl̄ie tenē-
nēda. sicut signatio cruc̄ in fronte. b̄ndi-
ctio hostie triplex. p̄lixitas canonis. orare
vsus orientē. b̄ndictio fontis. oleū v̄nctiōis
in bap̄tismo. q̄ oīa tacita ac mystica tradi-
tione parrū sunt maḡ obfuarata silentio q̄
publicata scripto. Quāta possent h̄ argu-
p̄ hereticos dogmatizantes d̄ v̄traz spe-
cie. de decimis. de indulgentijs et alijs. que
omnia sunt contra p̄cepta eccl̄ie et cōsue-
tudines ipsius approbatas.
De tertio sc̄z de sufficientia et perfectio-
ne fidei p̄tz. Nā tūc d̄z sufficientes et p̄fecta fi-
des. q̄n est de op̄ibz creationis. recreationis
et gl̄ozificatiōis. et habet in simbolo ap̄stoz.
q̄rū p̄fessio est sicut qd̄ scala Jacob. xij. ḡ-
dibz p̄structa. cui⁹ cacumē celuz tangit per
quā angeli descendūt et ascēdunt. Et d̄ns
insup innixus ē illi. h̄ est dicere q̄ qd̄ p̄-

In octaua Pasce

ner ad diuinitatē xpi et hūanitatē ei⁹ ad tri-
nitatē psonarū et ecclie sacramēta. sufficien-
ter ibi tradit. **Uñ dicit Tho. ij. q. ij. arti.**
viii. **Q** credere trinitatē explicite est de ne-
cessitate salutis tpe noue legis et gr̄e. qz om̄s
q̄ renascunt in xpo h̄ ad ipsū p̄ inuoca-
tionē trinitatis. fm̄ illud **Matth. xl.** Eun-
tes in mūdū vniuersum p̄dicare euāgeliū
om̄i creature. baptizātes eos in noīe p̄ris
et filij et s̄. imo vt ip̄e ibide dicit. **Mysteriū**
xpi explicite credi nō pot̄ sine fide trinitatis
qz in mysterio xpi hoc cōtinēq̄ filius dei
carnē assumpserit. qz p̄ gr̄am. s̄. mūdūz re-
nonauit. et iterū qz de sp̄s̄cō cōceptus sit.
Et his p̄z qz sufficiētia et p̄fectio fidei n̄ se
cōsistit maxime in his duobus que om̄es ex-
p̄licite necessario credere tenent. scz trini-
tatem psonarū in diuinis et mysteriū natini-
tatis. passionis. resurrectionis. ascēsiōis xpi
et missionis. s̄. et oīa cōtēta in simbolo apo-
stolorū. **Uñ fm̄ Huilbel. de lata petra.** p̄pter
hoc particule fidei in simbolo ap̄loz p̄ten-
tē dicte sunt articuli qz p̄ ipsos hortamur
ad credendum et ip̄i crediti artant nos ad
amōrē vel timorē dei vel aliā affectionē ad
deū. **Addit aut̄ p̄dicat̄ doctor qz nō oīa cre-**
denda p̄nt dici articuli fidei. Sūt enī q̄dā
que fidē antecedūt. vt q̄ sunt iuris natural.
sicut est h̄ qz primo nō est nocendū. **Que-**
dā vero sequūtur fidē. vt h̄ qz anti xps̄ ē fu-
turus. que nō sunt credenda. **Et p̄z et his**
mltos errare di. n̄bil credēdū ē nisi qd ē
de deo. qd falsūz est simplr loq̄ndo. cū cre-
dere carnis resurrectionē nō sit de deo s̄z
de homie. et tñ est articul⁹ fidei. **Verūm lo-**
quēdo strictius nō est aliq̄s articul⁹ q̄cūqz
credit ab ecclia q̄ nō reducat ad deū medi-
ate vel immediate. cū oīa credēda sapiēt̄
dei potentiā aut sapiēt̄iā aut bonitatē. si-
cut p̄z inuenti scripturas et creaturas zc.

Dixi tertio qz ad hoc vt homi-
nes beati sint p̄ fi-
dem. simul necesse est vt cognoscāt eius ef-
ficaciā. Est aut̄ effectus fidei p̄cipuus tri-
plex. p̄mo qz deo multū placet. **Secun-**
do qz diabolo multū displicet. **Tertio qz**
hoīb⁹ multū p̄dest. **De p̄mo d̄r Eccl. i. Be-**
neplacitū est deo fides et mansuetudo. Et
ideo placet deo. qz sine ip̄a n̄bil placz deo.
De b. c. Sine fide impossibile est placere
deo nec uiuī. Ip̄a enī est porta p̄ quā p̄n-

ceps noster xps̄ intrauit ad cor hoīs. **Pri-**
us enī intrauit p̄ fidē in mentē **vginis q̄s**
in ventre Lu. i. **Beata q̄ credidisti. Qd tra-**
ctans Aug. in lib. de v̄ginitate dicit. Bea-
tior fuit maria cōcipiēdo fidem xpi q̄s car-
nem xpi. Paterna p̄ndq̄ras n̄bil marie
p̄fuisset nisi felici⁹ xpm corde q̄s carne ge-
stasset. Itē ad tantū deo placet qz oīa q̄cū-
qz vult impetrat apud deū vnde centurio-
ni dictū est Matth. viii. **Sicut credidisti si-**
ar tibi. Item animā deo despōlat **Dee. ij.**
Sponsabo te mihi i fide. Sc̄do diabolo
displicet multū. qz ip̄a eū fugat **Par. vlt.**
Signa eos q̄ crediderit hec sequuntur. In
noīe meo demonia eijciēt. i. Jo. v. Hec ē vi-
crozia q̄ vicit mundum fides v̄ra **Heb. xi.**
Sc̄ti p̄ fidē vicerūt regna. s̄. mūdū et carnis
et diaboli. Itē fides ē lorica et scutum d̄ dia-
boli tela. i. **Thes. v. Induti lorica fidei. In**
hac enī p̄sistit tota n̄ra resistētia cōtra dia-
bolū. i. **Pe. vlt. Qui resistite fortes in fide.**
Tertio fides hoīb⁹ multū p̄dest. Nā ip̄a ē
lucerna ad quāz in nocte h̄ v̄ite ambulat.
ij. **Cor. v. Per fidē ambulam⁹ et nō p̄ speci-**
em. Itē p̄ ip̄am sūt hoīes habitaculū xpi
sp̄iale **Eph. iii. Habitare xpm p̄ fidē i cor-**
dib⁹ v̄ris. Itē fides regit totā vitā hoīs in
gr̄a dei **Abacuc. ij. Justus aut̄ ex fide viuēt**
Exponit Huilbel. de lata petra. i. vitā suāz
regit et gubernat. Itē p̄ fidem habet beati-
tudo vie et patrie. De p̄ma dicit hic. Beati
q̄ nō viderūt et crediderunt. De sc̄da dicit
i. **Joh. v. Vitā habetis eternam q̄ creditis**
in noīe filij dei. **Gal. iii. Qui ex fide sunt be-**
nedicent̄ cū filiis abraam. Hec ē repositat
finem salutis animarū nostrarū. vt dicit
i. **Petri. i. Unde **Joh. vi.** Omnis qui cre-**
dit in eum non pereat sed habeat vitā eter-
nam. Sed vt hec oīa nobis proficiant
tria sunt nobis necessaria. p̄mo scilicet
vt habeamus fidem rectam seu certam. ne
spiritu erroris decipiamur. sicut de mul-
tis p̄dicit̄ Apostolus. In nouissimis di-
ebus quidam discedent a fide. attenden-
tes spiritibus erroris. i. **Thimo. iiii. Se-**
cundo vt habeamus fidem fortem. ne per
asperitates cadamus. sicut petrus ambu-
lans supra mare. cui dicum est. **Modice**
fidei **Matth. xiiii. Tertio vt habeamus**
fidem operosam per dilectionem. ne p̄ oci-
um euanescat. quia fides sine operibus
mortua est **Jaco. ij. Qd cū habuerim⁹. cer-**

te filij dei erim? p fide vt dz Bal. iij. z mor-
tem eternā euadem? z vitā eternā atqz bea-
titudinē sequemur. Quod nobis presta-
re dignetur zc.

Dñica scda p^o pasca. I. Ser. LXIII

Ego sum pastor

bonus **Ioh. 1.** Quāuis deus
omnipotēs ab initio mūdi im-
rabilis in maiestate sua apparuit in vnuer-
sa rerū pductione iuxta illud **Ps. Mira-**
bilis opa tua dñe. ac p h onderit sufficient
potentiā suā. sapientiā z bonitatē. tñ qz hō
ex puaricatione diuinorū mādarorū sic fuit
infectus. vt nec attēderet dei potentiā per
memoriā. nec sapiam p rōnē. nec bonitatē
p voluntatē. ppiā. vñ qsi oblit^o tantorū bo-
nozū. derereliquit factorem suum. et recef-
sit a deo saluari suo. Iuxta illud Deute-
ronom. xxxij. Deum qui te genuit dereli-
quist. et oblitus es domini creatoris tui.
Sz quia scriptū est. qz altissim^o benignus
est sup ingratos. Nō ex eo paruit. qz licz vi-
disset hoies sic ingrū. bñficia sua sibi n̄ sub-
traxit sz auxit z cumulauit. Hā qz homies
nō curabāt opus creationis venit fil^o dei
vt impenderet op^o recreatiōis seu repara-
tionis hūane. vt sic saltē hoies maioribus
bñficijs pueri. bōitatē dñā sup se agsceret
z eū velut bonū pastorem amarent. Appo-
pinquās igit passioni dñis. vt aias suozū
discipuloz ad se amandū erigeret cōmen-
dans bonitatē suāz dicit. Ego sum pastor
bonus. In qbz sbis describit bonitas di-
uina qntū ad impensaz homi pietatis de-
mentia. Impendit aut diuina bonitas hoi
triplicē bōitatē seu pietatē fm triplex op^o
sue bonitatis. Hā triplex ē eius opus ma-
xime pietatis. videlicz opus creatiōis. opus
recreatiōis. et opus gloriificatiōis. Scdm
hoc tria sunt p̄siderāda in sbis pmissis q̄
diuina pietatē cōmendāt. Primo itaqz cō-
mendat diuina bonitas q̄ ad e^o essentialē
entitatē z h p opus creationis. cū dz Ego
sum. Scdo cōmendat e^o immēsa bōitas
q̄ ad eius inestimabilē caritatē. z h p opus
recreatiōis. cū dicit pastor. Tertio cōmen-
datur e^o infinita bonitas. quo ad e^o ppe-
tuā z interminabilē iocunditatē. cū dz. bo-
nus. Quo ad p̄mū op^o de^o dz bonus. quo
ad scdm melior. q̄ ad tertiiū optim^o. In oī-
bus aut simul p̄siderat̄ apparet bon^o. Jō

de se dicere pōt. Ego sum pastor bon^o zc.

Dixi primo

q̄ in sbis p̄missis cōmenda-
tur diuina bonitas q̄ ad e^o essentialē entitatem. z h ex ope creationis. cū dicit. Ego sum. Nulla creatura p̄t dicere veracit̄ istud. Ego sum p̄ter solū deum. cui hoc p̄prie cōuenit. vt dicat. ego sum. rōne triplici. p̄mo ratione immutabilitatis. qz i essendo sp̄ idē ip̄e est. z immutabil̄ est. **Ps. Tu autē idem ip̄e es. Tñ ip̄e dicit. Ego deus z non mutoz. z Jaco. s. Apud quē nō est trāsmu-**
ratiō. Hoc ofitetur balaam Num. xij. di-
cens. Nō est deus q̄s hō vt mēnat. nec est
filius hois vt mutetur. Tñ Permenides
p̄hs dicit. q̄ de mobile orbem rotat. sz se
immobile p̄seruat. Istud p̄z in Efan. de
q̄ dz Heb. xij. q̄ locū p̄nie non inuenit q̄s
cū lacrimis q̄sierit Gen. xxvij. Et de anub^o
ocho. ij. Bach. ij. dz Rogabat deū a q̄ non
erat misericōdiaz p̄secutus. Sz di. nōne Die-
re. xvij. dz ex p̄sona dei. Si impius egerit
p̄niam sup p̄ctō suo agam z ego p̄niam su-
per malo qd cogitauit sibi. Et itez Ezech.
xxij. Quacuqz hora p̄ctōz ingemnerit om-
nū iniquitatū suaz non recordabor. Ad qd
rñ deo. q̄ ista mutatio nō ē in deo. sz i boie
sic mutato. Tñ volūtas diuie p̄destinatio-
nis final̄ semp eadē manet q̄ntūcūqz boie
volūtas mutet. Dicendū q̄ deus mutat
sniam. sed p̄siliū nūcūqz. Per hūc modū lo-
quit Amb. de pe. di. s. Nouit deus mutare
sniam scz interlocutoriā p̄ntis iusticie si ru-
noueris mutare vitā et mutare delictum.
Scdo deo p̄uenit esse p̄prie. p̄pter e^o om̄i-
potentiā. q̄ de nihilo pōt aliqd facere. z ab-
iectū gloriificare. sicut ip̄e de se dicit **Iste**
xliv. Ego sum de^o z nō est alter. formās lu-
cem z creans tenebras. Tertio p̄uenit sibi
p̄prie esse rōne sūme benignitatis quā ofidit
in dimittendo culpā z cōferendo gratiam
****Ista xliij. Ego sum q̄ deleo iniquitates tuas****
p̄pter me. P̄uius aut entitat̄ p̄mo apparet
magñū bñficiū in creatiōe. vbi deus dedit
esse nature. Hā licz ad potētiā p̄tinet crea-
re. bonitatis tñ est potētiā mouere z eā ope-
ri applicare. Tñ Aug. dicit. qz iō nos sum^o
qz de^o bon^o ē. z in q̄ntū sum^o boni sum^o. Et
ad idem dicit Damascē. lib. ij. c. ij. Quia bo-
nus et supbonus est de^o. nō est p̄rem p̄us
suū p̄suis contemplatione. sed supbabū dā-
tia pietatis z bonitatis mor^o attemptauit